

Prof. dr hab. Janusz Maciejewski (1930-2011)

Profesor Janusz Maciejewski był badaczem i nauczycielem akademickim przez ponad pół wieku, pracownikiem Uniwersytetu

Warszawskiego (gdzie zdobył tytuł magistra i doktora), Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk (w którym pracował od

końca lat 60., habilitował się, został profesorem i w latach 1981-1998 kierował Pracownią Literatury II Połowy XIX Wieku). Prowadził

także, założone przez siebie, Pracownię Literatury Okolicznościowej i Użytkowej (działającą Uniwersytecie Warszawskim od 1992 roku)

i Zespół Badań Obszarów Trzecich Literatury, powstały w 2000 roku przy IBL PAN.

Dziesiątki prac, jakie wyszły spod jego pióra, poświęcone były literaturze i kulturze różnych epok: wieku XVIII, XIX i XX (interesowała go

szczególnie problematyka przełomów kulturowych między sarmatyzmem a oświeceniem, między romantyzmem a pozytywizmem), jak

również szeroko rozumianym zagadnieniem socjologiczno-literackim, a wśród nich głównie „folklorowi” środowiskowemu,

funkcjonowaniu instytucji i mechanizmów życia literackiego, krytyce literackiej, literaturze okolicznościowej i użytkowej. Z tego

ostatniego nurtu zainteresowań w 1994 roku wyrosło czasopismo naukowe „Napis”, którego był założycielem i przez 16 lat redaktorem

naczelnym.

Profesor Maciejewski był również edytorem, który 50 lat swego życia poświęcił badaniom literatury osiemnastowiecznej. Uwieńczyła je

pełna krytyczna edycja Literatury konfederacji barskiej (t. 1 Dramaty, Warszawa 2005, t. 2 Dialogi, Warszawa 2005, t. 3 Wiersze,

Warszawa 2008, t. 4 Silva rerum, Warszawa 2009).

Będziemy go pamiętać jako wybitnego badacza, ale przede wszystkim – jako człowieka pełnego życzliwości, pogody ducha, energii i

pasji, którą potrafił przekazać następnym pokoleniom swoich uczniów.